

Der bliver også tale om, at borgerne kommer til at opleve, at virksomhederne – og bankerne med for den sags skyld – bliver nødsaget til at indføre nogle nye gebyrer osv., og så kan man brokke sig i sin bank over det, selv om det rette sted at brokke sig ville være hos regeringen og skatteministeren.

Endelig lider forslaget også af den skævvridning, at de velkonsoliderede virksomheder får et ekstra træk på deres likviditet, som betyder, at de mister nogle renteindtægter. Det er selvfølgelig ikke det, man lever af i vore dage, men der er nogle virksomheder, som ikke er så velkonsoliderede, og for dem kan det betyde, at de skal i banken og bede om at få forhøjet deres lån, kassekredit osv., som måske er anstrengt i forvejen, for at overleve på det danske marked i den hårde konkurrence. For nogle af dem vil konsekvensen måske endda være, at det ikke længere kan lade sig gøre, og at det bliver dråben, der får det berømte bæger til at flyde over. De 50 mio. kr., statskassen får ind, opstår jo ikke af intet. De hentes direkte ude i virksomhederne.

Men det ønsker Fremskridtspartiet ikke at medvirke til, og derfor vil vi indstille forslaget til forkastelse. Det er ikke sådan, at vi har et enkelt ændringsforslag, så det måske kan glide ned. Vi indstiller det simpelt hen til forkastelse, som det ligger her, og vi håber, at et flertal i Folketinget vil gøre det samme.

Frank Aaen (EL):

Vi havde her i eftermiddags et samråd i Erhvervsudvalget, hvor Venstre og De Konservative erklærede sig som tilhængere af, at vi skulle arbejde for i EU, at alle former for statsstøtte til virksomhederne blev afskaffet. Derfor er det fint her i realiteternes verden at få afsløret, at V og K altså synes, at pengeinstitutter, læger og tandlæger og tilsvarende erhverv fortsat skal have statsstøtte i form af en gratis kassekredit, som alle andre erhvervsaktiviteter ikke skal have adgang til, heller ikke landbruget; det kommer vi tilbage til om lidt. Jeg synes, det er interessant, at man har sådanne principielle holdninger.

Når vi ser på virkeligheden og tager udgangspunkt i regeringens beregninger over de sidste 8 år, har den gældende ordning givet de finansielle virksomheder, læger og tandlæger en rentefordel, der alt i alt er 400 mio. kr. værd. 400 mio. kr. fra os til erhvervslivet i skikkelse af pengeinstitutter, læger og tandlæger er da en

slags penge. Det er også en form for statstilskud, og vi er altså nogle, der synes, at det kan vi godt holde op med.

Men vi vil godt gå videre end regeringen. Her sætter man kredittiden ned fra 150 til 60 dage, og hvis regeringen synes, det måske var en god ide at afkorte kredittiden endnu mere – og den behøver sådan set ikke være ret lang i dag med den elektronik, vi har, man kan godt gå ned til nul dage, i hvert fald efter opgørelsesperioden – er vi også med på det med det samme.

Jeg vil også godt sige, at hvis regeringen synes, det vil være en god ting at komme med flere forslag til at afkorte kredittiden – f.eks. har landets automobilforhandlere en kredittid, der årligt giver dem små 400 mio. kr. i statstilskud, fordi de har lov til at beholde registreringsafgiften i urimelig lang tid – kan vi også give et par forhåndtilsagn om, at vi vil støtte det. Det er fint, at man på denne måde stopper uddelingen af gratis kassekreditter til erhvervslivet på nogle områder. Man skal bare være konsekvent, og der er andre steder at tage fat i, og det vil vi gerne være med til.

Jeg skal slutte af med at sige fra hr. Jes Lunde, SF's ordfører på området, at SF også støtter forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Det er vel ikke nogen hemmelighed, at i CD medvirker vi gerne til administrative ændringer, som kan gøre dagligdagen lettere for erhvervsaktiviteterne. Det kan f.eks. være en samordning af indbetalings- og indberetningstidspunkter eller sammenlægning af indberetningsforpligtelser.

Men jeg kan kun se ét formål med det forslag, vi har til behandling her, og det er at øge statens likviditet. Jeg mener også, man kan sætte et stort spørgsmålstejn ved, om det overhovedet er rigtigt, som skatteministeren anslår, at forslaget vil give 50 mio. kr. i provenu. Hvis rentefordelen havde ligget hos pengeinstitutterne eller andre virksomheder, som er lønsums- og afgiftspligtige, havde renteindtægter jo været en skattepligtig indtægt, hvor der skulle betales 34 pct. i skat, og så ville statens provenu ligge nærmere ved 35 mio. kr. end ved 50 mio. kr.

Jeg synes, at vi under udvalgsbehandling skal se på de reelle konsekvenser af forslaget, altså hvad det kommer til at betyde for virksomhederne, både provenumæssigt og admini-